

Karta upoważniająca.

Imię i nazwisko P. Ascher Silber

Charakter Właściciel realności i propinaktor

Miejsce pobytu Pruszcz

upoważnia się niniejszem na mocy Rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu
z dnia 21. kwietnia 1876 D. U. P. Nr. 60 do jednorazowego nabycia:

50 t. j. pięćdziesiąt gramów arseniku
białego do Arnia pruskiego

Pruszcz dnia 16. września 1910.

Wydanie względnie nabycie:

C. K. Radca Namiestnicki
[Signature]

stwierdzają podpisy:

Wyciąg z powyższego Rozporządzenia:

§. 3. Ten, który nabył truciznę za pozwoleniem rządowem, nie może odstępować takowej ani za pieniądze, ani za darmo osobom, które do handlu truciznami nie są upoważnione.

§. 7. Gdy się kupuje truciznę za kartą upoważniająca, ten, na którego imię karta opiewa, zapisać ma w takowej datę nabycia, nazwę i ilość nabytej trucizny, ten zaś, który truciznę wydaje, potwierdzić ma, że ją wydał, a to wymienieniem firmy przez podpisanie swego nazwiska. Karta staje się przezto nieważną do nabywania.

§. 8. Posiadacze kart upoważniających i upoważnień do nabywania obowiązani są strzedz takowe od nadużycia.

§. 10. Przemysłowcy, mający z trucizną do czynienia i wszyscy posiadający truciznę, starać się powinni zapobiedz, aby z tego nie wynikło żadne niebezpieczeństwo dla zdrowia lub życia innych osób, a w szczególności, aby trucizny trzymane były zdala od wszelkiego jadła i lekarstw.